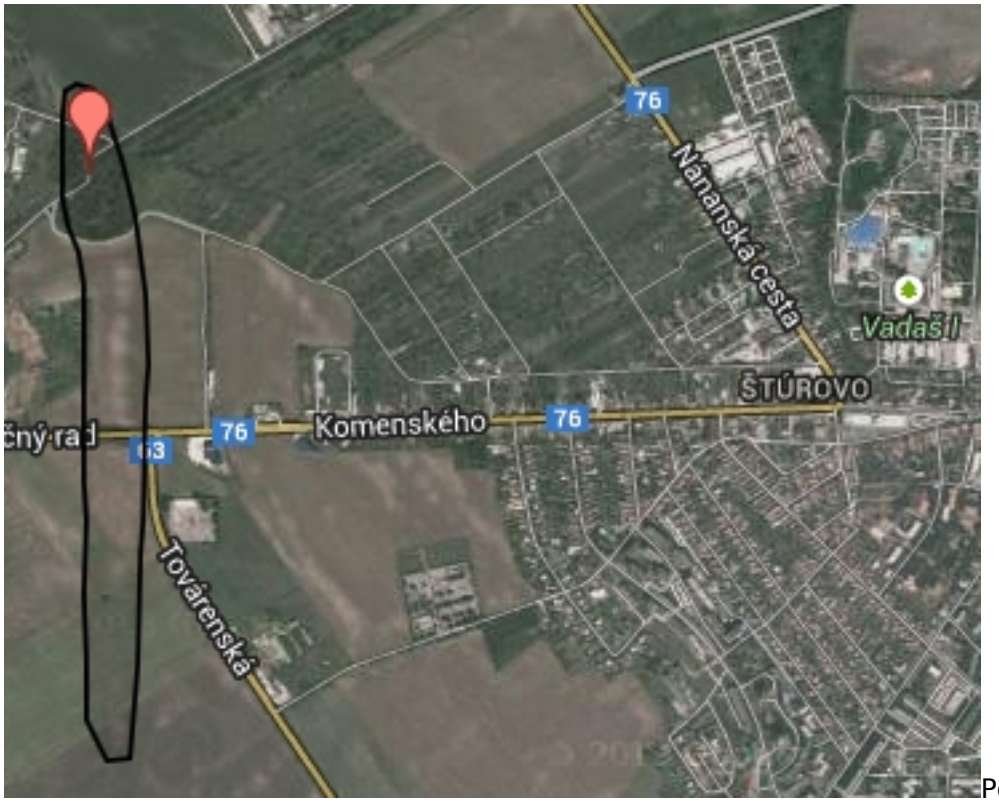
posted by Willant on 22. február 2014 - 12:39
22.02.2014 - posledná úprava článku.

Bitka v Údolí nárekov 7. októbra 1683 (Siralomvölgy) **[1]**

Po bitke pri Viedni sa vojská presúvali na východ. Po prekročení Váhu išli ako predvoj poľské jednotky na čele s Jánom Sobieskim III. (1626-1696) Za ním nasledovali nemecké jednotky. Sobieski po príchode k parkanskej pevnosti predpokladal, že v pevnosti bude asi 1 000 tureckých jednotiek.
Lenže Kara Mustafa (*Merzifonlu Kara Mustafa Paşa * 1634/1635 – † 25. December 1683*) sa o porážke včas dozvedel a Budínskeho pašu Kara Muhammeda požiadal o posily v počte 8 000 mužov. Vojská sa utáborili neďaleko Parkanu 7. októbra 1683. Sobieski vo viere, že v pevnosti je len 1 000 pešiakov, zaútočil na pevnosť s 5 000 členným jazdectvom. Turci boli ale na útok pripravení. Využili výhodu lesnatého terénu údolia a tam, kde sa obratne pohybovali v hustom poraste, pešiaci pobili nemotornú poľskú jazdu.

Na mieste, ktoré sa dnes nazýva Siralomvölgy (Údolie nárekov) bolo zabitých 1 500 až 2 000 jazdcov. Sám kráľ a jeho syn sa dostali do smrteľného nebezpečenstva. Rýchlo im však prišlo na pomoc cisárske jazdectvo, ktoré bolo od nich vzdialené len na pár hodín jazdy. Po tomto incidente odovzdal Ján Sobieski hlavné velenie kniežaťu Karolovi Lotrinskému, ktorý skonsolidoval spojené armády a začal vo viacerých smeroch frontálne útočiť na Parkan.

Turci začali zaisťovať chrbát a ústupové cesty. Starých, chorých, zajatcov a rukojemníkov, ženy, deti a všetkých, ktorí neboli schopní pešieho ústupu a boli im na ťarchu, povraždili v Údolí nárekov nad Parkanom.
Mŕtvoly zabitých poľských vojakov znetvorili, ich odseknuté hlavy napichali na kopije a rozmiestnili v chotári na miestach, odkiaľ očakávali najväčší nápor spojeneckých armád. Aj týmto spôsobom chceli nahnať strach svojim prenasledovateľom.

Turci pred ústupom v Údolí nárekov povraždili 1 000 zajatcov, z ktorých bolo vyše 400 žien a detí. O Údolí nárekov kolujú dodnes viaceré povestí. Jedna z nich napríklad tvrdí, že v nočných hodinách možno dodnes počuť plač matiek a detí, rinčanie zbraní, náreky a erdžanie koní, ktoré tu boli povraždené a pochované v hromadných hroboch. Na tomto mieste, najmä pri hlbokej orbe, sa ešte i dnes nájdu pozostatky ľudských kostí, ktoré pochádzajú z tureckých čias.

Dnes nájdeme už len náznaky údolia cestou zo Štúrova na železničnú stanicu Komenského ulicou č. 76 Je za križovatkou tejto ulice a Továrenskej cesty č. 63 napravo. Je to už len poľná preliačina popri ceste, tiahnuca sa rovno smerom k železničným koľajiskám.

Zdroje:
http://mek.oszk.hu/09400/09477/html/0017/1373.html [2]
http://mek.oszk.hu/09400/09477/html/0017/1374.html [3]
http://mek.oszk.hu/09400/09477/html/0017/1372.html [4]
http://www.scribd.com/doc/136502474/JAN-MRAVIK-%C5%A0TUROVO-A-OKOLIE-po-... [5] str. 38-40

Kategórie článkov: História [6]
Štúrovo [7]

Adresa zdroja (modified on 22.02.2014 - 12:46):http://ftp.sturovo.com/drupal/381/bitka-v-udoli-narekov-7-novembra-1683-siralomvolgy

Odkazy
[1] http://ftp.sturovo.com/drupal/381/bitka-v-udoli-narekov-7-novembra-1683-siralomvolgy [2] http://mek.oszk.hu/09400/09477/html/0017/1373.html [3] http://mek.oszk.hu/09400/09477/html/0017/1374.html [4] http://mek.oszk.hu/09400/09477/html/0017/1372.html [5] http://www.scribd.com/doc/136502474/JAN-MRAVIK-%C5%A0TUROVO-A-OKOLIE-po-stranke-historickej-a-turistickej [6] http://ftp.sturovo.com/drupal/kategorie-clankov/historia [7] http://ftp.sturovo.com/drupal/kategorie-clankov/sturovo